

עמ"ת 18801/06 - מוחמד פראח נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחויזי בירושלים

עמ"ת 18801-06 פראח(עציר) נ' מדינת ישראל
תיק חיזוני: 193584/2016

בפני כבוד השופטת עירית כהן
העורר מוחמד פראח (עציר)
נגד מדינת ישראל
המשיבת

החלטה

1. ערך על החלטת בית משפט השלום (כב' השופטת דינה כהן-לקח) מיום 30.5.16 בגדירה הורה על מעצרו של עורר עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו.
2. נגד העורר ונגד נאשם נוסף הוגש כתוב אישום המיחס להם עבירות של ניסיון לגניבת רכב בצוותא. לעורר מיוחסת גם עבירה של נהיגה תחת השפעת משקה אלכוהולי.
3. יחד עם כתוב האישום הוגש בקשה למעצר השניים עד לתום ההליכים.
4. לפי הנטען בכתב האישום, ביום 7.5.2016 בסימון לשעה 00:15 הגיעו העורר והשותף לרחוב בירושלים ברכב שנייה לעורר שנגה בו תחת השפעה של משקה משכר ואילו השותף ישב לידיו ברכב. בשלב זה הבחינו השניים בג'יפ מן הסוג המתואר בכתב האישום והחליטו לganוב אותו. השניים יצאו מרכבו של העורר. בהמשך האירוע השותף תצפת ואילו העורר ניגש לעבר הג'יפ עם חפץ שטיבו לא ידוע וניסה לפרק את דלת נהג הרכב במשך דקות ארוכות. כאשר השkn ראה את האירוע ופנה לעורר בשאלתם אם העורר כי המפתח נתקע אז החל להימלט רגלית מהמקום. השותף נכנס לרכבו של העורר ומאותר יותר אסף אותו לרכב והשניים החלו להימלט עד שנעצרו בקרבת מקום.
5. בהחלטה מיום 11.5.16 קבע בית המשפט קמא כי בתיק קיימת תשתיית ראייתית מספקת הן לעבירה של ניסיון לגניבת רכב בצוותא והן לעבירה של נהיגה בשכירות.
6. בכל הנוגע לעילת המעצר ציין בית המשפט כי אכן עסקין בעבירה רכוש בלתי מושלמת שאינה מקימה חזקת מסוכנות סטוטורית. יחד עם זאת, העבירה בוצעה בשיתוף פעולה של השניים, כאשר מעודת השותף עולה כי השניים דיברו על כך טרם הביצוע, אך שלא ניתן לשלוּל תכנון ולו ברמה מסוימת לפני ביצוע העבירה. בכל הנוגע לעורר הפנה בית המשפט קמא לכך שלחוותם מספר הרשעות קודומות לרבות בעבירות רכוש. מדובר במסיב מוגיר יותר ביחס לשותף (העורר בן 34 ואילו השותף בן 25). כמו כן, לא ניתן לשלוּל בעית אלכוהול אצל העורר והדבר מציריך בדיקה של גורמי מקצוע.

עמוד 1

באיזון בין השיקולים סבר בית המשפט קמא כי בנסיבות המקרה יש מקום לקבלת תסקיר בעניינו של העורר (כמו גם בעניין השותף) על מנת לבחון האם ה选择了ו שהוצגו באולם בבית המשפט בעטרות (בצד הישראלי של הגדר) מתאימות כדי להשיג את תכליות המעצר.

בהחלטה התיכון בית המשפט קמא לכך שהמשיבה טענה בדיון שכגד העורר תלוי ועומד כתוב אישום על עבירות רכוש דומה אולם הוא לא ראה לחת משקל משמעותי לאותו הילך בשם לב לכך שלא הוועדה לעיון הסוגור התשתיית הריאיתית באותו התקיק. בית המשפט הפנה בהקשר לכך להחלטת כב' השופט דנציגר בבש"פ 10/7947 פלוני נ' מדינת ישראל (3.11.2010).

עם זאת הדגיש בית המשפט קמא כי די ביתר השיקולים עליהם עמד כדי לתמוך במסקנה אליה הגיע.
7. **תסקיר בעניין העורר הוגש ביום 29.5.16.**

לפי התסקיר העורר מתאפיין בהתנהגות אימפלטיבית ולא שוקלה ומתקשה להפעיל שיקול דעת בוגר ואחראי תוך ראיית השלכות התנהגותו.

רמת הסיכון להישנות עבירות בתחום הרכוש והערכה על ידי שירות המבחן גבוהה.

אשר לחופה שהוצאה, המפקחים בעניינו של העורר נמצאו ראויים כשלעצמם אולם התלות הרבה של בני המשפחה בעורר, בין היתר על רקע מצבו ונוכותו של אב המשפחה, הביאה את שירות המבחן למסקנה כי מצב זה עלול להקשות על המפקחים לפנות לרשותו אכיפת החוק במקרה של הפרת תנאים.

בהת总算ב הכל אלה, נמנע שירות המבחן מהמליצה לשחרור בחלופות שהוצעו.

8. בהחלטה מיום 30.5.16 התיכון בית המשפט קמא לৎסקיר, קבוע כי עניינים של העורר והשותף לא מצדיק סטייה מהמלצות הৎסקיר ובහיעדר חופה אחרת אשר תיתן מענה לעילות המעצר, הורה על מעצרו של העורר והשותף עד לתום ההליכים.

9. לטענת ב"כ העורר, לא קיימת בעניינו של העוררUILת מעצר. מדובר בעבירה רכוש שלא הושלמה שאינה מקימה חזקת מסוכנות סטטוטורית. אין כל תחכם ביצוע העבירה והעובדה שניים השתתפו בה אין בה כדי להצדיק את נימוקיו של בית המשפט קמא. עוד לטענתו, עברו הפלילי של העורר לא מונע שkeitת שחרורו, שהרי העבירה האחרונה שנרשמה לחובתו הינה ביום 17.8.08.

10. בכל הנוגע לשחרור העורר טען ב"כ העורר כי תסקיר שירות המבחן לא פסל את החופה, אולם קבוע שלא הצדיק קביאות לעניין העורר שאינו מבוססת בדיון, ובית המשפט קמא בחר שלא לבקר קביאות אלה, בעקבות טענות ההגנה בפניו. לטענתו אין כל הסבר לקיעה מדוע נתפס העורר כאימפלטיבי מקום שבמרוצת שנים האחרונות הוא לא הורשע בפלילים, וכי צד ניתן לקבל כי מסוכנותו כה גבוהה שאין כל ראייה על פעילות עברינית בתקופה الأخيرة.

11. ב"כ העורר הוסיף כי העורר מטפל באב נכה ואנו בעיצומו של חדש הרמדאן, ועובדות אלה תומכות בשחרורו.

12. ב"כ המשיבה טען כי דין העורר להידחות. לטענתו, נסיבות ביצוע העבירה מצביעות על מסוכנות ומקומותUILת מעצר. תסקיר שירות המבחן קבוע מסוכנות גבוהה וקיעה זו מבוססת לא רק על עברו הפלילי של העורר וההליכים המתנהלים אלא גם על שיחה עם העורר ומשפחתו.

13. בתשובה לטענת ב"כ העורר לפיה העורר לא הסתבר בפלילים מאז 2008 טען ב"כ המשיבה כי כגד

העורר מתנהל הליך של התפרצויות לרכב וגנבה וכי הראיות באותו תיק מונחות בפניו.

- .14. ב"כ העורר התנגד להצגת החומר וטען כי החומר לא הוצג לו במהלך הדיון בבית המשפט קמא, כי בית המשפט קמא ביקר את התנהלות המשيبة בעניין זה והוא מתנגד להצגת החומר בשלב זה של הדיון.
- .15. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, את חומר החקירה ואת החלטת בית המשפט קמא הגעתו לכל מסקנה כי דין העורר להתקבל בחלוקתו.
- .16. כפי שצווינבוש"פ 1325/07 **איזמאילוב נ' מדינת ישראל** (21.2.2007), "אכן, כאשר מדובר בעבירות רכוש האיזוני הנדרשים עדינים יותר ומשתנים בהתאם לניסיבותו של כל מקרה ומקרה, ולפיכך ניתן למצוא החלטות לצאן ולכאן".

יחד עם זאת נפסק כי:

"**עבירות אלה אינן חסינות מעוצר עד תום ההליכים, ובדין כך. נקל לשוטט בנפשנו את** תחשותו הקשה, את אבדן הבטחון ואת הייאוש הקודר של קרבן עבירה, אם משגילה בשובו לבתו כי פרצטו אליו ורכשו נגנבו, ואם כשיוצאה הוא את הבית כדי לגלות כי רכבו שהחנה אמש נעלם ואינו. על המשפט לתת יד למאבך באלה, ולענין המסוכנות - לא הרי מי שנתקפס לראשונה כהרי מי שגורר אחריו שובל ארוך של מעשים, והפך את הפגיעה ברכוש הזולת למעין **לקצוץ רחמנא ליצלאן**" (בש"פ 3453/05 **אברג'יל נ' מדינת ישראל** (19.4.2005)).

- .17. ב"כ העורר התעלם בטיעונו מכתב האישום הנוסף שהוגש כנגד העורר ומהשלכותיו על התקיק הנדון.
- .18. מקריאת הتسkieר עולה כי שירות המבחן יחס משמעות רבה לתיק הנוסף הפתוח בעניינו של העורר בעת הערצת רמת הסיכון להישנות התנהגות עוברת חוק בתחום הרכוש, אלא שביחס למידע זה קבוע בית המשפט קמא, ובצדק, כי לא ראה לייחס לו משקל משמעותי בשם לב לכך שלא הוועדה לעיון הסניגור התשתית הראייתית.
- .19. יש לציין כי עם הגשת כתב האישום בתיק הנוסף לא הוגשה בקשה למעוצר העורר עד לתום ההליכים.
- .20. כפי שנפסק בבש"פ 10/7947, אשר אלו הפונה בית המשפט קמא, במקרים בהם מוגש במסגרת הליך מעוצר עד תום ההליכים כתב אישום בתיק נוסף התלו ועומד "**יש לאפשר לנאים לעין בחומר החקירה על מנת שתישמר לו האפשרות לתקוף את עצמת הראיות לכואורה להוכחת אשמתו באשר למיוחס לו** במקרה כתוב האישום הנוסף. ככל שהנאשם מבקש להידרש לקיומן של ראיות לכואורה להרשעתו במiosis לו בכתב האישום הנוסף, על בית המשפט להידרש לטענות אלה על מנת לקבוע האם **יש בקיומו של כתב האישום הנוסף ממש אינדיקטיבית למסוכנות הנוכחית של הנאשם ולקיומה של עילת מעוצר**".

- .21. העובדה ששירות המבחן התייחס לכתב האישום הנוסף וייחס לו משקל לצורך בוחנת מסוכנותו של העורר, והמשקל שנתן בית המשפט קמא להמלצות שירות המבחן, מעוררים קושי על רקע העובדה שחויר החקירה באותו תיק לא נמצא לב"כ העורר.

- .22. במהלך הדיון טען ב"כ המשيبة כי חומר הראיות בתיק הנוסף מונח בפניו אולם ב"כ העורר התנגד להציגו. הוא גם התנגד להצעת בית המשפט להחזיר את התקיק לבייהם"ש קמא על מנת לאפשר לsnsigor לעין בחומר החקירה מהתיק המתנהל, לאפשר לצדדים להשלים את הטיעונים ולאפשר לבית המשפט

כמו להשלים את החלטתו בהתייחס לאותו חומר.

23. אין מניעה להדרש לחומר הראיות בתיק הנוסף גם בשלב זה של העරר, שכן בענייני מעקרים דינהعرצת העורעור "זה נובו" (בש"פ 3/14 **חולובבסקי נ' מדינת ישראל (14.1.2014)**). עם זאת במקרה דנן, ولو על מנת שתישמר בידי הצדדים זכות עורך על ההחלטה שניתנתן, ראוי להסביר את התקיק לבית המשפט קמא על מנת לאפשר למשיב להציג את החומר בפני הסניגור ולאפשר לבית המשפט להכריע מחדש בבקשתם לעורר עד תום ההליכים לאחר שב"כ הצדדים ישלימו את טיעוניהם.

24. הערר מתקין, אפוא, בחלקו. ההחלטה מתחילה בטענה כי העורר מתקין, אפוא, בחלקו. העורר מתקין, אפוא, בחלקו. המתנהל נגד העורר הן בנוגע לעילת המעוצר והן בנוגע לאפשרות לשחררו לחופפת מעוצר, וזאת לאחר שוחומר החקירה בתיק הנוסף יומצא לב"כ העורר.

המשך הדין יתקיים במועד אשר יקבע ע"י ביהם"ש קמא.

**ניתנה היום, ג' סיון תשע"ו, 09 יוני 2016, במעמד
העורר ובא-כוחו, ב"כ המשיבה, משפטו של העורר
ומתרגומנית ביהם"ש לשפה הערבית.**